

at komme til en forstandig og retfærdig Løsning af dette i og for sig noget udviklede Spørgsmaal. Det er ikke nogen let Sag at klare Begrebene Bager, Kagebager og Konditor, thi Skellet mellem disse Kategorier er i høj Grad flydende. Men det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Stilling) har ikke Ret i sin Opfattelse, naar han mente, at Lovforslagets Hensigt var den at forbyde Bagerne at sælge Brød ud af Huset før Kl. 9. Det ærede Medlem har Ret i, at det vilde vække en vældig Revolution, hvis jeg vovede at foreslaa noget saadant, men det har langt fra været min Tanke, jeg har foreslaaet, at Kagebager og Konditorer ikke maatte sælge ud af Huset før Kl. 9, men det var selvfølgelig en given Sag, at Bagere kunde sælge ud af Huset som hidtil. Det er mig klart, ogsaa af de Udtalelser, som ere fremkomne i Dag fra det ærede 6te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), der var Ordfører for Loven af 19. Juli 1908 om Tidspunktet for Lukning om Aftenen af Butikker og Lagere, at det ikke har været Mening, at der skulde være Forskel paa Kagebager og Konditorer med Hensyn til Tidspunktet for, hvornaar de maatte sælge ud af Butikken. Men jeg nægter jo ikke, at det er et noget aparte og vanskeligt Forhold at opretholde, at Konditorerne maa holde Butikken aaben efter Kl. 8, efter almindelig Lukketid, men kua ikke maa sælge ud af Huset efter Kl. 8. Det afstedkommer adskillige Misbrug. Hvem vil forbyde en Mand, der gaar ind i en Konditorbutik efter Kl. 8, forlanger 10 Kager og spiser den ene, at han derefter svøber de 9 ind i en Avis eller et andet Papir, han har med, og fører dem med sig hjem? Det er Salg ud af Huset paa en Maade, som Konditorerne i og for sig ikke kunne have Ansvar for, og jeg ved ikke, om man kunde straffe vedkommende Privatmand, der bærer sig ad paa den Maade. Ved den Højesteretsdom, der nylig er falden, er der imidlertid opstaaet det vanskelige Forhold, at en Del Konditorer nu i Fremtiden holde Butikken aaben for Salg ud af Huset indtil Kl. 10, medens Kagebager og en Del andre Konditorer ikke kunne tage sig en saadan Frihed. Denne Ulighed maa vi se at faa hævet under en eller anden Form. Den ærede første Taler sagde, at det var kendeligt, at jeg kun havde været Genstand for Tryk fra een Side, nemlig Konditorernes og Kagebagernes. Deri har det ærede Medlem Ret, de have trykket paa mig hele det Tidsrum, jeg har haft den Ære at være Minister,

fordi de have sagt mig, at den saakaldte Lukkelov har gjort et meget stort Indgreb i deres Næringsret og har berøvet dem en betydelig Del af de Indtægter, de tidligere have haft. Men Trykket er jo ikke blevet mindre, efter at denne Højesteretsdom er falden. Det ærede Medlem havde ogsaa Ret, naar han mente, at jeg ikke havde været Genstand for et lignende Tryk fra Bagernes Side. Det havde jeg heller ikke oprindelig, men jeg forsikrer det ærede Medlem, at nu har jeg følt Trykket ogsaa fra den Side, og jeg vilde være det ærede Ting og det ærede Udvalg taknemmelig for, hvis jeg kunde fritages for dette Højtryk fra alle Sider, og navnlig hvis de kunde fritage mig for en saadan Pression derved, at vi i Fællesskab enedes om en rimelig og heldig Udgang af dette i og for sig noget vanskelige Spørgsmaal.

Det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Stilling) beskyldte mig for at have set ensidig Københavnsk paa dette Forhold. Det er første Gang, at noget Medlem af Rigsdagen har beskyldt mig for at være ensidig københavnsk, men Tiderne skifte jo, og Forholdene kunne forandre sig. Jeg erkender, at det ærede Medlem har Ret i, at Vanskeligheden ogsaa ligger i, at Forholdene i de forskellige Byer ere saa forskellige. Jeg behøver ikke at gaa længere end ud paa Frederiksberg, der kan man i Kraft af den kommunale Vedtægt løse Bevilling til Afholdsbeværtning, og i Læ af den kommer man ind under andre Forhold end de tilsvarende Kolleger i København, hvor man ikke har en lignende kommunal Vedtægt, som man kan skyde sig ind under. Forholdene ere ordnede højest forskelligt i de forskellige Dele af Landet og i de forskellige Byer; selv altsaa i to hinanden saa nærliggende Byer som København og Frederiksberg ere Forholdene uensartede. Jeg takker Tingets ærede Medlemmer, der have haft Ordet, for deres velvillige Udtalelser om Sagen, og jeg haaber, at vi ved at lægge vore Hoveder i Blød fra alle Sider skulle kunne redde denne Sag saaledes ud af det Vilderede, hvori den er kommen, at man kan komme til en praktisk Løsning, der yder Ret og Skel til alle Sider.

H. N. Hansen: Det vil ikke blive let at komme ud over denne Sag, det erfarede vi jo i Fjor, men jeg antager, at Udvalget vil gaa med god Villie til Arbejdet, og at det vil lykkes det at komme til Rette om Sagen. Jeg tror at burde henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa,